

Arrest

nr. 275 228 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 7 mei 2019, samen met haar vier minderjarige kinderen, diende op 3 juli 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 19 november 2021, nr. 263 902).

1.2. Op 2 december 2021 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 17 februari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 21 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Op 3 juli 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u de Somalische nationaliteit heeft en dat u behoort tot de Hawiye-clan, subclan Murursade. U werd op 6 mei 1985 geboren in Bargaan in de provincie Galguduud waar u woonde tot aan uw vertrek uit het land. U ging nooit naar school en werkte als theeverkoopster op de markt. Uw man is sinds ongeveer 11 jaar vermist. U kreeg met hem vijf kinderen van wie één overleed in 2006. Uw andere vier kinderen, F.A.G. (DVZ (...)), M.A.G. (DVZ (...)), J.A.G. (DVZ (...)) en B.A.G. (DVZ (...)) verblijven met u in België.

Op 20 maart 2019 kwam Al Shabaab naar u toe om te eisen dat uw dochter F.A.G. zou trouwen met één van hen. Daarnaast konden ze niet aanvaarden dat u als vrouw zonder man leefde en moest u ook zelf trouwen met een lid van Al Shabaab. U wilde dit niet en daarom vluchtte u op 22 maart 2019 met uw kinderen naar uw vader in Mogadishu. Toen u in Mogadishu was werd u gebeld door Al Shabaab en bedreigd omdat u hen niet gehoorzaamd had. Dankzij de hulp van uw vader kon u het land verlaten.

Samen met uw kinderen nam u op 2 april 2019 het vliegtuig van Somalië naar Kenia. Daar nam u op 6 mei 2019 het vliegtuig naar een voor u onbekende bestemming. Van daaruit nam u de bus naar België, waar u de volgende dag aankwam.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een attest van uw besnijdenis en een attest van de besnijdenis van uw dochter.

Op 13 juli 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw verklaringen over uw profiel en leefomgeving waren immers vaag, lacunair, ondoorleefd en ongeloofwaardig, zodat u niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn van Bargaan in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud in Somalië. Bijgevolg kon er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die zich, volgens uw verklaringen, daar zouden hebben afgespeeld. Deze beslissing werd op 19 november 2021 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De motivering van het CGVS werd daarbij integraal gevolgd. U verliet België niet na deze beslissing.

Nog geen twee weken later, op 2 december 2021, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U houdt in dit verzoek vast aan uw verklaring dat u afkomstig bent uit Bargaan in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud. U stelt dat de vluchtmotieven die u in uw eerste verzoek aanhaalde nog steeds van tel zijn. U voegt toe dat u begin 2018 bedreigd werd door een ver familielid. Hij wilde met u trouwen, maar u weigerde. Hij bedreigde u vervolgens met de dood. Daarnaast vreest u dat uw dochter bij terugkeer naar Somalië zal moeten huwen met een lid van Al-Shabaab. Voor uw zoons vreest u dat zij onder dwang ingelijfd zullen worden door Al-Shabaab. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter

maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen over uw profiel en evenmin aan beweerde verblijf in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke profiel en uw werkelijke verblijfplaats vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissarisgeneraal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U houdt immers vast aan uw verklaring dat u afkomstig bent uit Bargaan in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud. U stelt dat de vluchtmotieven die u in uw eerste verzoek aanhaalde nog steeds van tel zijn (verklaring volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 1 februari 2022, punt 10, punt 16). Het simpelweg herhalen van elementen die eerder niet geloofwaardig bevonden werden, volstaat geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Deze opmerkingen zijn dus geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk vergroten.

Daarnaast verklaart u dat u begin 2018 bedreigd werd door een ver familielid. Hij wilde met u trouwen, maar u weigerde. Hij bedreigde u vervolgens met de dood (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Hier kan niet voldoende benadrukt worden dat u deze informatie eerder had moeten aanbrengen. Immers, deze problemen zouden zich hebben afgespeeld voor uw komst naar België (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Objectief gezien is dit dus geen nieuw element. Gevraagd waarom u deze problemen pas in uw tweede verzoek ter sprake brengt, stelt u dat u vooral bezig was met uw kinderen en hoe de situatie in Somalië een impact had op uw kinderen. U had minder aandacht voor uw persoonlijke situatie (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Dit antwoord volstaat niet om uit te klaren waarom u dit element niet eerder aanbracht. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van deze bewering in grote mate aangetast.

Daarenboven houdt u vast aan uw verklaring dat u in Bargaan woonde (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 10) in de periode dat deze problemen zich zouden hebben voorgedaan (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf daar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze bedreigingen die zich daar, volgens u, zouden hebben voorgedaan. Ook dit is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde vergroot.

Wat betreft uw verklaring dat u vreest dat uw dochter bij terugkeer naar Somalië zal moeten huwen met een lid van Al-Shabaab en dat u vreest dat uw zoons onder dwang ingelijfd zullen worden door Al-Shabaab, moet opgemerkt dat u deze elementen ook al aanhaalde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (verklaring eerste verzoek CGVS, 16 april 2021, p. 20). U maakte deze elementen niet aannemelijk in uw eerste verzoek. U legt hier in uw huidig verzoek geen bijkomende verklaringen over af (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 22). Bijgevolg zijn ook dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maken.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending art. 57/6/2 Vreemdelingenwet
Schending materiële motiveringsplicht
Schending zorgvuldigheidsbeginsel
Schending van artikel 3 EVRM
Schending artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet”.*

Verzoekster geeft een korte theoretische uiteenzetting en licht vervolgens toe als volgt:

“II.1.3. Verzoekende partij merkt eerstens op dat zij er alles aan gedaan heeft om haar herkomst te bewijzen. Verwerende partij heeft er echter geen enkel gehoor aan gegeven. Verzoekende partij heeft verklaard te vrezen dat haar zoon gerekruteerd zal worden door Al Shabab en dat haar dochter gedwongen zal worden te huwen met een van de Al Shabab leden. Verwerende partij heeft geen enkel onderzoek gevoerd naar haar vrees en stelt simpelweg dat er geen geloof werd/wordt gehecht aan de herkomst van verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft zich dan ook gericht tot de Somalische ambassade om een bewijs af te leveren van haar identiteit, nationaliteit en herkomst te bewijzen. De ambassade gaf zowel een geboorte verklaring af van haar als van haar zoon, waarop duidelijk wordt vermeld dat zij beiden geboren zijn in Bargaan, Somalië. (Stukken 3 en 4)

Deze documenten kunnen niet genegeerd worden. Immers, het zijn de enige autoriteiten die verzoekende partij thans kan contacteren die een onderzoek kunnen voeren naar haar geboorteplaats en haar herkomst. Uw Raad heeft al geoordeeld dat Somalische documenten (van burgerlijke stand) niet zomaar naast zich neer mogen gelegd worden en weldegelijk dienen te worden onderzocht.

Zoals zij altijd heeft verklaard, bevestigde ook de ambassade dat verzoekende partij inderdaad van Bargaan, afkomstig is.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij, zonder verzoekende partij te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. Minstens dient aangenomen te worden dat verzoekende partij thans een begin van bewijs aanbrengt van haar identiteit, nationaliteit, en van haar herkomst. Verwerende partij dient haar minsten eens te horen en deze getuigenissen te verifiëren alvorens een negatieve beslissing te nemen.

Verzoekende partij weet dan ook niet wat zij meer zou kunnen doen om aan te tonen dat zij weldegelijk vreest voor haar leven in haar land van herkomst. Verwerende partij legt alles naast zich neer, en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken gezien de vorige asielaanvraag van verzoekende partij negatief werd afgesloten. Dit is niet serieus.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij is van mening dat haar uitwijzing naar Djibouti een schending van art. 3 EVRM inhoudt.

II.1.4. Artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het beginsel van de materiële motiveringsplicht, en het zorgvuldigheidsbeginsel werden eveneens geschonden omdat verwerende partij ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan naar de nieuw voorgelegde stukken van verzoekende partij en haar vervolgens onterecht de vluchtelingenstatus heeft geweigerd."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- een verklaring van geboorte van de Somalische ambassade te Brussel van 1 maart 2022 in hoofde van verzoekster (stuk 3);
- een verklaring van geboorte van de Somalische ambassade te Brussel van 1 maart 2022 in hoofde van verzoeksters zoon B.A.G. (stuk 4).

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoekster in het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Er dient vooreerst op te worden gewezen dat de Raad in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat verzoekster haar beweerde herkomst uit Bargaan, in het district Ceelbuur, in de provincie Galgaduud in Somalië niet aannemelijk maakt, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan (RvV 19 november 2021, nr. 263 902).

In het kader van onderhavig, tweede verzoek volhardt verzoekster in de eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Bargaan en de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Het feit dat verzoeksters problemen in het kader van het eerdere verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden geapprecieerd, laat op zich toe vast te stellen dat de argumentatie en beoordeling van dit eerdere verzoek niet kan worden gewijzigd.

De Raad is immers niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Verzoekster voegt thans bij het verzoekschrift twee geboorteverklaringen opgemaakt door de Somalische ambassade te Brussel op 1 maart 2022 in hoofde van zichzelf en haar zoon B.A.G (verzoekschrift, stukken 3-4). Deze documenten vermelden dat verzoekster en haar zoon geboren werden in Bargaan, Somalië en vormen, volgens verzoekster, aldus een begin van bewijs van verzoeksters identiteit, nationaliteit en herkomst. In zoverre zij aanvoert dat de commissaris-generaal ten onrechte geen onderzoek heeft gevoerd naar deze nieuwe documenten, wijst de Raad erop dat deze documenten dateren van 1 maart 2022 en dus slechts na de kennisgeving van de bestreden beslissing werden opgesteld. De Raad wijst er hierbij op dat van verzoekster, die op 3 juli 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende, redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij reeds eerder contact zou hebben opgenomen met de ambassade teneinde een bewijs van haar identiteit te bekomen. De Raad is verder, na zorgvuldig onderzoek van de thans door verzoekster neergelegde stukken, van oordeel dat de neergelegde geboorteverklaringen geen afdoende bewijswaarde bieden om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit Bargaan te herstellen. Deze documenten vermelden dat zij werden afgegeven op vraag van de aanvrager na verificatie van de bron en de geldigheid van diens officiële identiteitsdocumenten. Het is de Raad evenwel niet duidelijk op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade te Brussel de gegevens vervat in de verklaringen van geboorte heeft onderzocht en geverifieerd. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster nooit enige identiteitsdocumenten heeft voorgelegd van zichzelf en haar zoon B.A.G, noch in het kader van haar eerste verzoek noch in het kader van huidig verzoek. In het kader van haar eerste verzoek heeft zij daarenboven nog verklaard dat zij geen identiteitsdocumenten had in Somalië (administratief dossier verzoekster, 1ste verzoek, stuk 8, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Bij de neergelegde geboorteverklaringen worden evenmin de identiteitsdocumenten op basis waarvan deze zouden zijn opgesteld gevoegd. Het is voor de Raad dan ook niet mogelijk om na te gaan op welke wijze en op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade de gegevens vermeld in de door haar afgeleverde geboorteverklaringen heeft geverifieerd. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Dat de Somalische ambassade te Brussel de enige autoriteit zou zijn die verzoekster kan contacteren om een onderzoek te voeren naar haar nationaliteit en herkomst, hetgeen een blote bewering betreft, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen met betrekking tot de bewijswaarde van de neergelegde geboorteverklaringen. Ten overvloede merkt de Raad op dat deze documenten hoe dan ook niet aantonen dat verzoekster tot aan haar vertrek uit Somalië in maart 2019 in het dorp Bargaan heeft verbleven. De bewijsstukken die verzoekster neerlegt zijn aldus niet bij machte om de teloorgegangene geloofwaardigheid van haar herkomst en asielmotieven te remediëren. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat: *“Verwerende partij legt alles naast zich neer, en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken gezien de eerste asielaanvraag van verzoekende partij negatief werd afgesloten. Dit is niet serieus.”* De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de

beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Verzoekster wijst er voorts nog op dat zij niet werd gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoekster op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad erop dat uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekster in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (*“Verklaring volgend verzoek”*, stuk 7). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd aan verzoekster verduidelijkt dat de commissaris-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat de commissaris-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekster niet concretiseert welke specifieke elementen zij dan wel zou hebben aangevoerd bij het opnieuw horen bij het Commissariaat-generaal die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen over uw profiel en evenmin aan beweerde verblijf in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke profiel en uw werkelijke verblijfplaats vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U houdt immers vast aan uw verklaring dat u afkomstig bent uit Bargaan in het district Ceelbuur in de provincie Galgaduud. U stelt dat de vluchtmotieven die u in uw eerste verzoek aanhaalde nog steeds van tel zijn (verklaring volgend verzoek Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 1 februari 2022, punt 10, punt 16). Het simpelweg herhalen van elementen die eerder niet geloofwaardig bevonden werden, volstaat geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Deze opmerkingen zijn dus geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uw hoofd aanzienlijk vergroten.

Daarnaast verklaart u dat u begin 2018 bedreigd werd door een ver familielid. Hij wilde met u trouwen, maar u weigerde. Hij bedreigde u vervolgens met de dood (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Hier kan niet voldoende benadrukt worden dat u deze informatie eerder had moeten aanbrengen. Immers, deze problemen zouden zich hebben afgespeeld voor uw komst naar België (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Objectief gezien is dit dus geen nieuw element. Gevraagd waarom u deze problemen pas in uw tweede verzoek ter sprake brengt, stelt u dat u vooral bezig was met uw kinderen en hoe de situatie in Somalië een impact had op uw kinderen. U had minder aandacht voor uw persoonlijke situatie (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Dit antwoord volstaat niet om uit te klaren waarom u dit element niet eerder aanbracht. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van deze bewering in grote mate aangetast.

Daarenboven houdt u vast aan uw verklaring dat u in Bargaan woonde (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 10) in de periode dat deze problemen zich zouden hebben voorgedaan (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 16). Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf daar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze bedreigingen die zich daar, volgens u, zouden hebben voorgedaan. Ook dit is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uw hoofd vergroot.

Wat betreft uw verklaring dat u vreest dat uw dochter bij terugkeer naar Somalië zal moeten huwen met een lid van Al-Shabaab en dat u vreest dat uw zoons onder dwang ingelijfd zullen worden door Al-Shabaab, moet opgemerkt dat u deze elementen ook al aanhaalde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (verklaring eerste verzoek CGVS, 16 april 2021, p. 20). U maakte deze elementen niet aannemelijk in uw eerste verzoek. U legt hier in uw huidig verzoek geen bijkomende verklaringen over af (verklaring volgend verzoek DVZ, 1 februari 2022, punt 22). Bijgevolg zijn ook dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in uw hoofd aanzienlijk groter maken.”

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het vorige verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, oordeelde de bestreden beslissing op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP